

Οι Μυροφόρες: Μάρτυρες της Αναστάσεως και την Αφιέρωσης

Ορθοδοξία / Ιερός Άμβων

(†) Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας

Είναι εντυπωσιακό το γεγονός ότι, ο Κύριος μετά την Ανάστασή Του, όπως μας περιγράφουν τα Ιερά Ευαγγέλια, προτού ακόμα εμφανιστεί στους Μαθητές Του, εμφανίστηκε πρώτα στις ευλαβείς εκείνες γυναίκες, που είχαν ετοιμάσει τα μύρα τους, για να αλείψουν το νεκρό σώμα του Ιησού. Η αγάπη, η αφοσίωση και η λατρεία τους προς τον

Διδάσκαλο, από τότε που Τον γνώρισαν, φλόγιζαν συνεχώς τις καρδιές τους. Μαζί με τους Δώδεκα Μαθητές, συνόδευαν και αυτές τον Ιησού, όταν ξεκίνησε από την Γαλιλαία τις περιοδείες Του. Έργο των ευσεβών αυτών γυναικών ήταν να εξυπηρετούν τον Ιησού και τους Μαθητές Του στη διαβίωση τους. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας πληροφορεί ότι οι γυναίκες αυτές που συνόδευαν τον Ιησού «τον υπηρετούσαν με τα υπάρχοντά τους» (Λουκ. 8,3). Κάποιες από αυτές ήσαν εύπορες, όπως η Ιωάννα η γυναίκα του Χουζά, αξιωματούχου του βασιλιά Ηρώδη.

Εκείνο που πιο πολύ μας εντυπωσιάζει είναι η σταθερότητα της έμπρακτης αγάπης

των Μυροφόρων και η αφοσίωσή τους στον Χριστό από την αρχή που Τον γνώρισαν μέχρι τον θάνατο Του, αλλά και μετά. Δεν συνόδευσαν τον Ιησού μόνον όταν Εκείνος μιλούσε και ο κόσμος κρέμονταν από το στόμα Του. Ούτε μόνον όταν θαυματοουργούσε και όλοι εκδήλωναν τον θαυμασμό τους. Αλλά και όταν συνελήφθη, και φραγγελώθηκε και καρφώθηκε στο Σταυρό, ως κακούργος. Οι Μυροφόρες ούτε στιγμή δεν εγκατέλειψαν τον Κύριο, όπως συνέβη με άλλους. Στάθηκαν κοντά στην αποκαθήλωση του Ιησού από τον Σταυρό, και στον ενταφιασμό του από τον Ιωσήφ και τον Νικόδημο. Και τα ξημερώματα της Κυριακής πήγαν πάλι στον τάφο, για να προσφέρουν τα μύρα της λατρείας τους προς τον Χριστό. Κανένας φόβος ή άλλη σκοπιμότητα, τίποτε δεν στάθηκε ικανό να τις κρατήσει μακριά από τον Κύριο!

Να αδελφοί και αδελφές μου, υπέροχο παράδειγμα για όλους μας! Για να διατηρούμε μέχρι τέλους την αφοσίωσή μας προς τον Χριστό και το Άγιο σώμα Του, που είναι η Εκκλησία Του.

Υπάρχουν, δυστυχώς, πολλοί που για ένα διάστημα συνδέονται με τον Χριστό, Τον πιστεύουν, Τον ακολουθούν, εκκλησιάζονται, κοινωνούν αλλά, από κάποια στιγμή

και μετά, απομακρύνονται από την Εκκλησία! Και τούτο συμβαίνει από διάφορες αιτίες. Όλες όμως φανερώνουν ότι οι άνθρωποι αυτοί δεν είχαν καταλάβει πραγματικά, ποιός είναι ο Χριστός! Δεν είχαν καταλάβει τι είναι η Εκκλησία. Κάποιοι θεωρούν την Εκκλησία του Χριστού, ως ένα ανθρώπινο οργανισμό, όπως τα clubs, και πηγαίνουν στην Εκκλησία για να συναντήσουν φιλικά τους πρόσωπα και να περάσουν ωραία το πρωινό της Κυριακής. Και αν τα φιλικά πρόσωπα -για κάποιο λόγο- διακόψουν τον εκκλησιασμό τους, δεν πηγαίνουν κι αυτοί στην Εκκλησία!

Ξεχνούν ότι στην Εκκλησία πηγαίνουμε να συναντήσουμε τον Χριστό, που είναι ο ποιό γνήσιος και πιστός Φίλος! Αλήθεια, ποιός φίλος μας θυσιάστηκε για μας, όπως ο Χριστός, που έφτασε μέχρι το Σταυρό για τη σωτηρία μας; Στο Ναό, όχι μόνο συναντούμε τον καλύτερο Φίλο μας, τον Ιησού Χριστό, που ο ίδιος μας αποκάλεσε φίλους Του και χαιρόμαστε την συνομιλία μας και την συντροφιά μαζί Του, αλλά και συνδεόμαστε και ενωνόμαστε άρρηκτα μαζί Του, με τη συμμετοχή μας στα Άγια Μυστήρια! Ο Χριστός μας, όλος αγάπη, μας περιμένει στον άγιον Οίκον Του, στο Ναό Του για να μας ανακουφίσει από τους κόπους και πόνους, τις θλίψεις και αγωνίες της καθημερινής βιοπάλης. Μας περιμένει ακόμη για να μας θεραπεύσει από τα ψυχικά τραύματα, που μας προξενεί η αμαρτία, να μας τροφοδοτήσει με το Άγιο Σώμα και Αίμα Του και έτσι με ανανεωμένες δυνάμεις, με ειρήνη ψυχής και χαρά να συνεχίσουμε τον αγώνα της ζωής και να φθάσουμε με επιτυχία στον προορισμό μας.

Αν αυτά δεν τα καταλαβαίνει κανείς, εύκολα παύει να εκκλησιάζεται ακόμη και από μια επιπόλαια αφρμη· από μια παρεξήγηση που προέκυψε με πρόσωπο που υπηρετεί στην Εκκλησία ή απλώς εκκλησιάζεται. Επίσης αν νομίσει κάποιος ότι άλλο πρόσωπο προτιμάται περισσότερο απ' αυτόν, στις διάφορες εργασίες που γίνονται στο ναό, από ζήλεια ή και εχθρότητα δεν ξαναπηγαίνει στην Εκκλησία. Θλιβερά φαινόμενα όλα αυτά.

Όταν όμως βλέπουμε τη σταθερή και ακλόνητη αφοσίωση και αγάπη των Μυροφόρων προς τον Χριστό εμπνεόμαστε. Και ναι μεν εμείς σήμερα δεν έχουμε σωματικά τον Ιησού Χριστό κοντά μας να Του προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας, όμως γνωρίζουμε ότι «ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χτες, σήμερα και για πάντα» (Εβρ. 13,8). Μας το είπε ο ίδιος: «Εγώ θα είμαι μαζί σας πάντα ως τη συντέλεια του κόσμου» (Ματθ. 28,20). Και αυτή η συνεχής ζωντανή παρουσία του Κυρίου ανάμεσά μας πραγματώνεται διά της Εκκλησίας, την οποίαν ο ίδιος ο Κύριος ίδρυσε (Ματθ. 16,18), ο ίδιος είναι η Κεφαλή της (Έφεσίους 5,23), ως επίσης «η Εκκλησία είναι και το Σώμα του Χριστού» (Εφес. 1,23).

Με αυτή την αίσθηση αμέτρητες ευσεβείς γυναίκες που συνδέονται με τον Αναστάντα Κύριον και την Εκκλησία Του, ως άλλες Μυροφόρες προσφέρουν εθελοντικά τις υπηρεσίες τους σε πολλούς τομείς δράσεως της Εκκλησίας όπως:

Όπως στο φιλανθρωπικό, κατηχητικό, ιεραποστολικό έργο της Εκκλησίας και σε πλείστες άλλες ανάγκες της Εκκλησίας και των συνανθρώπων τους. Γνωρίζουν ότι αυτό που προσφέρουν σε ένα πτωχό, πεινασμένο, ξένον, άρρωστο συνάνθρωπο, ο Κύριος το δέχεται σαν να προσφέρεται σε Αυτόν τον ίδιο.

Γι' αυτό όπως ο Αναστημένος Κύριος εμφανίστηκε στις Μυροφόρες, έτσι θα αποκαλυφθεί με όλη τη δόξα Του, για να καλέσει όλους όσους Τον αγάπησαν και έμειναν μέχρι τέλους ενωμένοι μαζί Του διά της Εκκλησίας Του, για να απολαύσουν τα αιώνια αγαθά Του.

Είθε να μας φωτίσει ο Θεός όλους μας να κατανοήσουμε αυτές τις αλήθειες. Αμήν.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Δεν μας είναι γνωστά τα ονόματα όλων των ευσεβών γυνακών, που συνόδευαν τον Ιησού από την Γαλιλαία μέχρι και τον Γολγοθά και που έφεραν τα μύρα τους στον Τάφο, το πρωί εκείνο της Αναστάσεως. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς γράφει ότι μαζί με την Παναγία Μητέρα του Κυρίου υπήρχαν και άλλες πολλές που διακονούσαν τον Κύριο (βλ. Λουκ. 8,3). Εξ όλων αυτών στα ιερά Ευαγγέλια μόνον επτά αναγράφονται τα ονόματα:

Μαρία η Μαγδαληνή, η οποία έπασχε από δαιμονοληψία και ο Κύριος την είχε θεραπεύσει. Από τότε ακολουθούσε τον Ιησού με ευγνωμοσύνη και αφοσίωση μέχρι τέλους. Ο Ευαγγελιστής Μάρκος γράφει ότι ο Ιησούς μετά την Ανάστασή Του εμφανίστηκε πρώτα στη Μαρία τη Μαγδαληνή (βλ.16,9).

Μαρία, μητέρα του Αποστόλου Ιακώβου, του Μικρού όπως ελέγετο, για να διακρίνεται από τον Ιάκωβο, αδελφό του Ιωάννη. (Σύζυγος του Αλφαίου).

Σαλώμη, μητέρα των Αποστόλων Ιακώβου και Ιωάννη. (Σύζυγος του Ζεβεδαίου).

Μαρία, σύζυγος του Κλωπά. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης την ονομάζει «ἀδελφή τῆς μητρός Αὐτοῦ» του Ιησού (Ιω.19,25)· (επειδή η μητέρα της Μαρίας ήταν σύζυγος του αδελφού του Ιωακείμ, πατέρα της Θεοτόκου).

Ιωάννα, σύζυγος του Χουζά, Επιτρόπου του Ηρώδη.

Μαρία και Μάρθα, αδελφές του Λαζάρου, που ανέστησε ο Κύριος.

<https://bit.ly/3fhsaIN>